

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/294/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814204553.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa K., zastúpeného M. proti odporkyni O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne I., zastúpeného Z. o zaplatenie sumy 1.135,20 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2014, č.k. 10C/67/2014-57, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,98 Eur, do troch dní, k rukám Z.. K. K..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1.135,20 Eur s príslušenstvom zamietol, konanie čiastočne zastavil o zaplatenie sumy 579,10 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.05.2012 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi bolo nesporné, že dňa 10.05.2010 písomnou žiadosťou č. XX XXX XXXXX odporkyňa požiadala navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.020 Eur so splatnosťou v 36-tich mesačných splátkach splatných 14. deň v mesiaci s výškou mesačnej splátky v sume 57,91 Eur. Zmluvná odmena - celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavovala sumu 1.064,76 Eur, predpokladaná RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 %. Dňa 18.05.2010 navrhovateľ písomne spracoval oznámenie veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (založené v spise na čl. 9). V oznámení bola uvedená schválená výška úveru v sume 1.020 Eur, splatnosť úveru na 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru v sume 57,91 Eur, dátum splatnosti prvej splátky dňa 14.07.2010 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru dňa 14.06.2013. Periodicita splácania úveru bola dojednaná mesačne, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 14. deň v mesiaci, RPMN úveru predstavovala 64,64 %, priemerná RPMN 51,49 %, schválená výška revolvingu v sume 675,41 Eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu v sume 675,41 Eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu v sume 57,91 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu 62,82 %, úverový limit 1.020 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu v sume 1.216,03 Eur a dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy dňa 18.05.2010. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa poskytnutý úver riadne a včas nesplácala, navrhovateľ jej dňa 27.11.2011 oznámil zosplatenie úveru s tým, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia oznámenia o zosplatení, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Odporkyňa zaplatila na splatenie poskytnutého úveru sumu 1.505,66 Eur. Zmluvné úroky, dojednané medzi účastníkmi v úverovej zmluve zo dňa 18.5.2010, okresný súd považoval za dojednané v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvné úroky vo výške 70,02 % ročne z hodnoty poskytnutého úveru sú neadekvátne k výške úveru a predstavujú viac

ako polovicu z jeho hodnoty, čo v danej situácii je možné považovať za úžeru, a teda aj za plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu je dojednanie platenia zmluvných úrokov vo výške 70,02 % ročne zo sumy 1.020 Eur neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a navrhovateľovi z neplatného právneho úkonu v časti zmluvných úrokov nie je možné plnenie priznať. Porovnaním priemerných úrokových mier zo spotrebiteľských úverov poskytnutých v eurách v čase poskytnutia úveru odporkyni bolo zistené, že priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov so splatnosťou od jedného do päť rokov v mesiaci máj 2010 predstavovala 14,83 % ročne (štatistický údaj NBS za rok 2010). Za neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka pre rozpor s citovaným ustanovením § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov okresný súd považoval dojednanie RPMN vo výške 64,64 %. Pri úvere 1.020 Eur a výške splátky 57,91 Eur a dobe splácania 36 mesiacov je podľa <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>> RPMN 67,26 %, avšak ani tento údaj nemôže byť správny, pretože pri dodatočnom náklade - poplatku 151,27 Eur predstavuje RPMN za daných podmienok podľa uvedenej kalkulačky hodnotu vyššiu. Rovnako je neplatným podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka aj dojednanie zmluvnej odmeny v sume 1.064,76 Eur, ktorá predstavovala celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Výška zmluvnej odmeny je v rozpore s dobrými mravmi, pretože prevyšuje výšku poskytnutého úveru odporkyni v sume 1.020 Eur. Dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru i napriek tomu, že výška úrokov alebo odmeny nie je zákonom stanovená a tieto sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 MCdo 1/2009 z 31.07.2009). Po zohľadnení neplatného dojednania zmluvných úrokov z úverovej istiny, neplatne dojednanej RPMN a zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, povinnosťou odporkyne bolo zaplatiť navrhovateľovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru v sume 1.020 Eur. Na splatenie úveru poukázala suma 1.505,66 Eur, t. j. o 485,66 Eur viac, než jej navrhovateľ poskytol. Z uvedených dôvodov bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia nesplatenej časti úverovej istiny v sume 556,10 Eur s príslušenstvom, ako nedôvodný zamietnutý. V časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia zmluvného úroku vo výške 70,02 % ročne, RPMN vo výške 64,64 %, zmluvnej odmeny v sume 1.064,76 Eur, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol. V časti, v ktorej navrhovateľ vzal podaný návrh späť, okresný súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., § 39, § 41 Občianskeho zákonníka, § 96 O.s.p. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník na strane odporkyne bol v konaní úspešný, preto mu patrí právo na náhradu trov konania. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 61,41 Eur, dvakrát režijný paušál v sume 8,04 Eur za prípravu a prevzatie zastúpenia, za spísanie písomného vyjadrenia vo veci vykonané právnym zástupcom navrhovateľa Z. K. a za zastupovanie vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 27.11.2014 Z. Z. trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 36,52 Eur (z hodnoty predmetu konania v sume 556,10 Eur po čiastočnom späťvzťatí návrhu zo dňa 24.11.2014) a režijný paušál sumu 8,04 Eur. Cestovné náklady advokáta za cestu z G. do K. a späť na pojednávanie predstavujú sumu 83,98 Eur (368 km x 0,153 Eur + 20,61 Eur x 1,343 Eur) a náhrada za stratu času predstavuje sumu 134 Eur (10 polhodín x 13,40 Eur). Celkom trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, predstavujú sumu 401,44 Eur.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p. Namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah. Tvrdil, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Mal za to, že aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v danej veci je v tomto prípade vylúčená. Ďalej uviedol, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Namietal, že údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Nespochybnil právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom, tvrdil

však, že takto vynaložené trovy musí znášať sám, lebo tieto náklady nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/5/2013, Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 13.07.2012, č.k. 23C/27/2012-46, Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/515/2012, Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 7C/92/2014, Okresného súdu Galanta, sp. zn. 30C/236/2014, Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 43C/25/201, Okresného súdu Košice -okolie, sp. zn. 13C/366/2013, Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11C/259/2013. Záverom uviedol, že samotný vstup vedľajšieho účastníka nepovažuje za nevyhnutný z pohľadu výsledku konania a potom nemožno považovať za účelne vynaložené ani trovy jeho právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 69,80 Eur. Uviedol, že ako vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vzhľadom na tieto opodstatnené právne argumenty, ktoré v konaní predostrel, boli jeho úkony účelne vynaložené, a preto žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania, ako aj iné kvalifikované právne hodnotenie spotrebiteľskej zmluvy vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ využil svoje zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v rozpore s článkom 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka potvrdzuje judikatúra, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 7Co/34/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2012, sp. zn. 15Co/169/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/87/2012 a mal za to, že trovy právneho zastúpenia v tomto konaní boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka. Vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a vo výroku, ktorým bolo konanie v časti zastavené, rozsudok súdu prvého stupňa nebol účastníkmi napadnutý odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal zaplata sumy 1.135,20 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že odporkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytol úver vo výške 1.020 Eur, ktorý mala odporkyňa zaplatiť v 36-tich mesačných splátkach po 57,91 Eur s tým, že odporkyňa mu uhradila len sumu 926,56 Eur pred podaním návrhu na súd a po podaní návrhu sumu 579,10 Eur. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý navrhol návrh zamietnuť z dôvodu, že výška úrokovej sadzby revolvingu sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Dôvodil, že úroky a poplatky uplatnené navrhovateľom za poskytnutie úveru sú neprimerane vysoké, úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona). Súčasne vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, keď premlčacia doba mala začať plynúť v máji 2010. Okresný súd návrh v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplata zmluvného úroku vo výške 70,02 % ročne, RPMN vo výške 64,64 %, zmluvnej odmeny v sume 1.064,76 Eur ako nedôvodný zamietol s poukazom na ust. § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka pre rozpor s ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., v časti, v ktorej navrhovateľ vzal podaný návrh späť, konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 401,44 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu) po 61,41 Eur, 2 x režijný paušál 8,04 Eur, za úkon právnej služby - účasť

na pojednávaní dňa 27.11.2014 vo výške 36,52 Eur, 1 x režijný paušál 8,04 Eur, cestovné 83,98 Eur, náhrada za stratu času vo výške 134 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal predovšetkým, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné priznať náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko nemá vzťah k úspechu, či neúspechu účastníka konania žiaden vzťah, spochybňoval jeho vstup do konania a jeho zastupovanie zástupcom z radov advokátov a účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe, určujúcim, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil. Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v zmysle podaného odvolania navrhovateľa spočívalo na právnom posúdení otázky, či právo na náhradu trov konania priznané podľa § 142 ods. 1 O.s.p. sa vzťahuje i na vedľajšieho účastníka, podporujúceho v konaní úspešnú odporkyňu (spotrebiteľa).

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenia § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Námietka navrhovateľa o nemožnosti aplikácie ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka dôvodná nebola.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Ak navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p. (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

V ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní (navrhovateľ spochybňoval úkony vedľajšieho účastníka v konaní vykonané), odvolací súd udáva len toľko, že vedľajší účastník do konania vstúpil svojím podaním, doručeným súdu dňa 10.11.2014. Dňa 26.11.2014 doručil súdu prvého stupňa podanie, v ktorom predostrel konkrétnu argumentáciu týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 18.05.2010, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá, poukázal na obsahový rozpor návrhu - žiadosti o revolvingový úver a akceptácie, na aplikáciu Občianskeho zákonníka v danej veci, rozpor dohodnutého úroku s dobrými mravmi, a tým neplatnosť tohto dojednania v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, na neprijateľne zmluvné podmienky, atď. Je tak nesporné, že vedľajší účastník na strane odporkyne vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do konania i vstúpil. Trovy vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní), vrátane režijných paušálov a náhrad cestovného a za stratu času v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 14,94 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 22,98 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.